

קב"ץ

שיחות מוהרא"ש

דבורים נוראים ונפלאים, מעוררים מעירים ומתוקים, אשר מתוך הנחל נובע
מקור חכמה נובעים, להחיות נפש כל חי ומשם ישקונו העדרים, להתחזק
בעבודת הבורא בכל דרגה שיהיו נמצאים

בפי ששמענו וקבלנו מפה קדשו של
מרן מוהרא"ש זי"ע

בשבתות של פרשת בלק

בענין קדוש הדבור על ידי תפילה והתבודדות

יצא לאור ערב שבת פרשת בלק תשע"ה

על ידי תלמידי מתיבתא 'חיבל הקדש' חסידי ברסלב

עיר הקדש ירושלים תובב"א

כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֹמְרָיו

בהגיע פְּרִשְׁת בְּלָק, דִּרְכוּ שֶׁל מוֹהֲרָא"ש ז"ל, לְדַבֵּר מַעֲצָם כַּח הַדְּבוּר - לְהִבְיָא אֶת הָאָדָם לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שְׁבַע עוֹלָם, וּלְהִבְיָא עָלָיו כָּל הַבְּרָכוֹת שְׁבַע עוֹלָם, עַד שְׁיִכּוֹל לְהַפְּךְ אֶפְלוֹ כָּל הַקְּלָלוֹת שֶׁל שׁוֹנְאָיו, לְבְּרָכוֹת. כִּי כְּשֶׁאָדָם חָזַק בְּתַפְלָה וּבְהַתְּבוּדוֹת, וְכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת וְהֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת, מִסְפֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וּבְתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, זֶה מְדַבֵּק אוֹתוֹ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עַד שְׁנַעֲשֶׂה תְּמִיד מְכַסֶּה תַּחַת צֵלוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵין בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם יְכוּל לְהִרְעֵ לוֹ כָּלֵל, וְאֶפְלוֹ אִם אֶחָד יַחֲשֵׁב לְקַלֵּל אוֹתוֹ, חַס וְשָׁלוֹם, הַקְּלָלוֹת מִתְּהַפְּכוֹת לְבְּרָכוֹת, וְהַקְּלָלוֹת חוֹזְרוֹת עַל שׁוֹנְאָיו, שְׁזָהוּ מָה שְׁפָחַד בְּלָק מִנְּשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֵׁישׁ לָהֶם כַּח הַדְּבוּר, וְלֹא יוּכַל לְהִרְעֵ לָהֶם כָּלֵל, וְכִמוֹ שְׁכָתוּב (בַּמְּדָרְבַּר כב, ב): וַיֵּרָא בְּלָק בֶּן צְפוּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֹמְרָיו. "אֹמְרָיו" - מְלִשׁוֹן אַמִּירָה וְדְבוּר, שְׁרָאָה בְּלָק מָה שְׁעָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְכַח אַמִּירָתָם וְדְבוּרָם, שְׁבָנוּ אֶת הַדְּבוּר, וְכוּבְשִׁים כָּל מְלַחְמוֹתֵיהֶם עַל יָדוֹ, וְרָאָה שֶׁהֵם מְצַלִּיחִים מְאֹד שְׁלֹא כְּדֶרֶךְ הַטְּבַע, וְחָקַר וְדָרַשׁ

מאפוא קבלו את זה, ומי למד אותם כך? ונתודע להם שיש להם מנהיג אמתי שנתגדל במדין, "ואין כחו אלא בפיו", והוא המלמד לכל נשמות ישראל, שאין עצה אחרת רק להתאזר בחרב התפלה, וזה יכניע ויבטל כל שונאיהם.

ולכן חפש ובקש בלק גם כן איזה ראש ומנהיג, "שאין כחו אלא בפיו", ויש לו פה טמא, שיכול להחליש קדשת פיהם של ישראל, ומצא את בלעם, שהיה "זה לעמת זה" בטמאה נגד משה רבנו, כי כמו שמשה רבנו עלה ונתקדש בתכלית הקדשה והטהרה על ידי דבורי פיו, ותמיד דבר אל השם יתברך פנים אל פנים, וכמו שכתוב (במדבר יב, ח): "פה אל פה אדבר בו, ומראה ולא בחידות", כמו כן בלעם ירד ונטמא בתכלית הטמאה על ידי דבורי פיו, עד שאפלו הבל פיו היה טמא ומטמא, וכמו שכתוב (במדבר לא, טז): "הן הנה היו בדבר בלעם", שהבל פיו, אפלו בדבורים בעלמא, הולידו טמאה באזן השומע (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן מג). כי הכל תלוי כפי דבורי פיו של אדם, אם מוציא מפיו רצונות וכסופים אל השם יתברך, ואומר בפה מלא: "רבנונו של עולם, אני רוצה להיות איש כשר" ! אזי סוף כל סוף יזכה לזה, אפלו אם לעת עתה עדין נמצא בתוך הטמאה, ורחוק מאד מכל

השגות דקדושה, אבל על ידי רצונותיו כסופיו ותפלותיו יעשה כתר להקדוש ברוך הוא, והקדוש ברוך הוא יתפאר עם הכתר הזה, ויחזר וישפיע עליו כל מיני השפעות טובות ברוחניות ובגשמיות, כי פת"ר ראשי תבות כ'סופין תפלות ר'צונות, וכשאדם מוציא כסופיו ורצונותיו בפיו בתפלותיו, אין דבר שבעולם שלא יכול להגיע אליו.

אבל אם אין אדם שומר על דבורי פיו, חס ושלום, וגם מנביל אותם בנבול פה, רחמנא ליצלן, בזה פותח שער לכל הטמאות שבעולם, רחמנא ליצלן, ונותן כח לבלעם לשלוט עליו. על כן עקר עבודת האדם להתחזק תמיד עם דבורים קדושים של תפלות והתבודדות, ולא לעזב את הרצונות והכסופים מפני שום דבר שבעולם, ואז מבטח לראות ישועות גדולות בכל ענין, וכל הקללות תתהפכנה לכרכות.

וזהו מה שאמר בלעם, (במדבר כג, ט): "הן עם לכבד ישכנ", זהו עם ששוכנים עם התבודדות, ובכל מקום שהולכים ומגיעים - מתבודדים עמו יתברך, ומקשרים המקום להשם יתברך, ולכן

שיחות מוהרא"ש

אין לי שום כח לקלל אותם, וכל הקללות מתהפכות לברכות, גם
בד"ד, ראשי תבות (משלי ג, ו): ב'כל ד'רכיך ד'עהו. כי כשאדם
חזק בתפלה ובהתבודדות, ובכל מקום בואו נזהר לדבר כמה
דבורים אל השם יתברך, בזה מקיים ב'כל ד'רכיך ד'עהו, שיודע
את הקדוש בכל דרכיו, וממשיך על עצמו כל הברכות שבועולם,
אשרי המקדש פיו בדבורי תפלות והתבודדות תמיד.

נתן לקבל את הגליון מדי שבוע באמצעות הדוא"ל

breslovinternational@gmail.com